

РЕШЕНИЕ

№ 310

гр. София, 11.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 12.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Гальов

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **8028** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по две жалби. Първата жалба е подадена от Д. З. Т., с адрес: [населено място], [улица], обл.П. против Решение № 864 от 13.07.2023г. по преписка № 12 от 2021г. по описа на КЗД, Петчленен разширен състав, в ЧАСТТА, в която е оставена без уважение подадената от него жалба, в която част иска оспореното решение да бъде отменено. Претендират се разноските по делото. В съдебно заседание жалбоподателят Т., чрез процесуален представител, поддържа жалбата и пледира за уважаването ѝ. Депозира и подробна писмена защита. Пледира за уважаване на жалбата. Същевременно, оспорва подадената от ДНСК, чрез началника ѝ жалба относно частта на решението на КЗД, в която се установява нарушение на чл.14, ал.1 от ЗЗДискр и пледира за отхвърляне на другата жалба.

Втората жалба е подадена от ДНСК, чрез нейния законен представител-началника на ДНСК и е насочена срещу решението в ЧАСТТА, в която е установено нарушение на чл.14, ал.1 от ЗЗДискр, в която иска решението да бъде отменено. Изрично се уточнява в писмена молба, че жалбата е подадена от пълномощник на ДНСК, упълномощена от началника на ДНСК. Аналогично, оспорва другата жалба-подадена от Д.Т. и се иска нейното отхвърляне. Депозира и писмени бележки по съществуването на спора. Претендират се разноските по делото

Ответната страна- КЗД представя административната преписка по оспореното

решение. В съпроводителното писмо се оспорват в цялост и двете жалби. В писмени бележки от упълномощен юрисконсулт се излагат съображения за неоснователност и на двете жалби и се твърди, че оспореното решение е материално и процесуално законосъобразно. Иска се присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В условието на евентуалност, възразява срещу прекомерност на претендирано от насрещните страни адвокатско възнаграждение. В съдебно заседание не изпраща представител.

Заинтересованата страна- РДНСК-П., редовно призована не изпраща представител и не взема становище по оспорване на решението.

АССГ, второ отделение, 53 състав, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и становищата на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

ФАКТИ:

Производството пред КЗД по преписка № 12 от 2021г. е образувано по жалба на Д. Т. до КЗД, като е подадена относно дискриминация по признак „възраст“, изразяваща се прекратяване на сл.п-е поради придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст при наличието на други такива лица и служители на работа в ДНСК и в частност РДНСК-П..

Дадени са указания на жалбоподателя относно деклариране на обстоятелството, че няма заведено дело или висящо производство по същия спор между същите страни, пред съд. Такава е подадена с вх.№ 44-00-105 от 14.01.2021г.

С разпореждане №134 от 19.01.2021г. на Председателя на КЗД, във връзка с подадена от Д. Т. жалба и допълнение към нея /подадената декларация/ е образувано производство пред ответния колективен орган. Дадени са указания на страните, с оглед разпределената тежест на доказване. Уведомен е началника на ДНСК и са изискани доказателства във връзка с твърденията на жалбоподателя за по-благоприятно третиране на посочени от него служители /инж.Р. Р. и инж.М. Х./, респективно е указано на ответната страна, че трябва да докаже ненарушаване на принципа за равно третиране. Изпратено е подробно становище от ДНСК, в което се обосновава извод за липса на дискриминация по признак „възраст“, поради факта, че служебното правоотношение на жалбоподателя е прекратено 2 години и 6 месеца след придобиване право на пенсия, при условията на чл.106, ал.1, т.5 от ЗДСл. Представени са заповеди във връзка с назначаването и осъществяването във времето преназначавания по време на службата му в ДНСК, като съгласно Заповед № РД-15-1454 от 17.12.2019г. е прекратено служебното правоотношение между жалбоподателя и ДНСК, считано от 02.01.2020г., който последно е заемал длъжността старши инспектор в РДНСК-П., с присъден трети младши ранг. Съдържа се и справка на служителите в същата дирекция към 01.12.2019г., от които началник на РДНСК-инж.Р.Р., двама главни инспектори и петима старши инспектори, сред които и инж.Д.Т.. Само за инж.Ю. Ж. /също старши инспектор/ е уточнено, че е навършила годините за пенсиониране, но няма необходимия стаж и не отговаря на условията за придобиване на пенсия за осигурителен стаж и възраст към посочената дата. Освен това са представени редица заповеди за прекратяване на сл. правоотношение на служители, на длъжността „старши инспектор“ или „главен инспектор“ в РДНСК-Б., РДНСК-В., РДНСК-Р., РДНСК-В. Т., РДНСК-П., чиито правоотношения са прекратени също на 02.01.2020г. или преди това- на 27.12.2019г., като в четири от случаите служителите са родени през 1954г., а в другите два- през 1955г. Представени

са множество заповеди във връзка със служебното правоотношение на инж.Р. Р., прекратено на 21.11.2020г., поради неговата смърт.

Със Заявление от 19.03.2021г. Д.Т. е изпратил и други документи, като според описаното е изложено становище за наличие и на друг дискриминационен признак „лично отношение“ и „лично положение“, представени са заповеди за определяне на неговото възнаграждение, формуляри за оценка, както и болнични листове.

Изготвен е доклад от член на състава и докладчик по преписка № 12 от 2021г., като според него надлежни страни по преписката са жалбоподателят Д. Т. и ответна страна- ДНСК.

С Разпореждане № 689 от 24.06.2021г. образуваната преписка е преразпределена на 5-членен заседателен състав, с оглед допълнително заявеният признак „лично положение“ освен посоченият първоначално признак на дискриминация – „възраст“.

Изготвени са становища от ДНСК, с обсъждане на определеното възнаграждение на жалбоподателя и посочване на други служители, като е посочено, че по повод оценката на инж.Т. за 2018г. ме у определен максимално допустимият размер от 10% допълнително възнаграждение. Оспорват се изложените твърдения за неравно третиране и дискриминация по признаци „лично отношение“ и „лично положение“. Представени са и вътрешните правила на дирекцията за заплатите и за определяне на индивидуални възнаграждения.

Изготвен е доклад-заключение от докладчика Вл.С., в който са систематизирани направените в хода на проучването действия и фактичката обстановка. Обсъдени са становищата на страните, като е изследвана хронологията относно конкретни служебни правоотношения, на посочените лица, заемащи длъжност в ДНСК/РДНСК/. Уведомени са страните за приключване на проучването по преписката и им е предоставена възможност да се запознаят с приобщените материали.

Подадена е молба с уточнения и доказателствени искания от жалбоподателя. Посочено е, че като ответник той счита РДНСК-П., където е работил и в която конкретна структура е прекратено сл. му правоотношение, като по отношение посочените служители- инж.Р., инж.Х. и г-жа М. заявява, че неговата теза не се основава на заемана длъжност или други въпроси свързани с тяхната квалификация, продължителността на работата или опита им, а е свързана единствено с факта, че тези лица са отговаряли на условията за прекратяване на същото основание, когато е прекратено неговото сл-п-е, но за разлика от него техните сл.п-я не са били прекратени. Описва се и писмо от 08.04.2019г. подадено до началника на ДНСК, като се иска от състава да установи дали това писмо и неговото съдържание са станали достояние на ответната страна по преписката и евентуално кога. В тази връзка в условието на евентуалност добавя и дискриминационния признак „преследване“.

С Протоколно определение в открито заседание на състава на КЗД проведено на 23.02.2022г. не е даден ход, като е конституирана втора ответна страна освен ДНСК, а именно РДНСК-П., като е уведомена за наличието на образуваната преписка и насроченото следващо заседание. Изпратено е становище от новата ответна страна

В следващото заседание на 21.06.2022г. е даден ход на преписката, като са обсъдени доводите на страните и доказателствата.

В открито заседание на 19.10.2022г. е даден ход на преписката, като са обсъдени допълнително постъпилите доказателства и становищата на страните и отново е отложено разглеждането за следващо заседание, с указания до страните. В заседанието проведено на 30.11.2022г. са обсъдени исканията на страните и

становищата по доказателствата, като разглеждането е отложено за 22.02.2023г., когато е приключено събирането на доказателствата и е обявена преписката за решаване, с предоставяне на подробни писмени бележки по съществуващото на спора.

С Решение № 264 от 13.07.2023г. петчленния разширен състав на комисията е установил по жалбата на инж.Т., че заповедта на началника на ДНСК с № РД-15-585 от 25.03.2019г., с която му е определено по-ниско по размер основно месечно възнаграждение за длъжността старши инспектор РОНСК П., РДНСК Ю. централен район при ДНСК в сравнение с останалите служители на идентична длъжност старши инспектор не съответства с принципа за равно възнаграждение за еднакъв или равностоен труд, което представлява нарушение на чл.14, ал.1 от ЗЗДискр.

Със същото решение е установено, че по отношение на инж.Т. с прекратяване на служебното му правоотношение, на основание чл.106, ал.1, т.5 от ЗДСл, поради придобитото право на пенсия за осигурителен стаж и възраст не са допуснати нарушения на разпоредбите на чл.4, ал.2 и ал.3 от ЗЗДискр., нито е нарушен чл.21 от закона по признаците „възраст“ и „лично положение“. Установено е, че при определяне на размера на основното месечно възнаграждение за периода от 01.01.2019г. до 02.01.2020г. от страна на ДНСК, представлявана от началника на дирекцията, не са ангажирани убедителни доказателства, че е спазен принципа на еднакво възнаграждение за еднакъв или равностоен труд, по смисъла на чл.14 от ЗЗДискр. Спрямо жалбоподателя. По отношение и на двамата ответници- ДНСК и РДНСК-П. е установено, че не е допуснато нарушение на ЗЗД спрямо жалбоподателя на основата на признаците „възраст“ и „лично положение“. Наложена е глоба в размер на 250 лева на представляващия ДНСК /орган по назначението/ за установеното нарушение по чл.14 от ЗЗДискр. И са дадени препоръки, на основание чл.47, т.6 от ЗЗДискр. с цел недопускане на дискриминация занаяпред. Жалбата е оставена без уважение, в частта, касаеща твърдения за нарушение по чл.21 от ЗЗДискр относно прекратяване на сл.п-е на жалбоподателя, на основание чл.106, ал.1, т.5 от ЗДСл.

В срока за обжалване са подадени две жалби от страна на инж.Д.Т. и от ответника по преписката ДНСК, чрез нейния началник. Вторият ответник- РДНСК-П. не е оспорила решението на КЗД, поради което и с оглед участието ѝ в хода на административното производство бе конституирана, като заинтересована страна по настоящото дело.

Оспорването от страна на Д.Т. е насочено срещу онези части от решението, в която неговите оплаквания са отхвърлени, т.е. не са установени сочените от него нарушения по признаците. Твърди се, че органът въобще не е обсъдил доводите за непряка дискриминация, съгласно чл.4, ал.3 от ЗЗДискр, а е коментирал само съображенията за пряка дискриминация по чл.4, ал.2 от закона. Отново се акцентира на подадената уточнителна молба в хода на производството по преписка № 12 от 2021г., постъпила в КЗД на 22.02.2022г. и заявеното в нея, според което заявеното от жалбоподателя сравняване с инж.Р., инж.Х. и служителката – г-жа М. не е заеманата от тези лица длъжност или други характеристики свързани с квалификация, продължителност на работа и опит, а единствено, че тези лица към момента на прекратяване сл.п-е на жалбоподателя са отговаряли на същите законови критерии, на които е било основано прекратяване на сл.п-е, но за разлика от неговият случай, техните сл.п-я не са били прекратени към този момент.В тази връзка, по отношение доводите за непряка дискриминация липсват мотиви на органа въобще и по това

оплакване реално няма произнасяне, което е съществен процесуален порок и самостоятелно основание за отмяна на решението. Според жалбоподателя, комисията е направила превратно тълкуване на чл.21 от ЗЗДискр на основа на признаците „възраст“ и „лично положение“, поради което се оспорват така направените изводи на ответния орган. Изцяло липсвали мотиви как КЗД е съобщила, че действията на органа по назначението са целесъобразни, през призмата на на специалния закон-ЗЗДискр, а в решението са описани норми от ЗДСл и КСО, обсъдени от органа, с каквито правомощия органът не разполага, според жалбоподателя, защото не е сезирана с жалба срещу самата заповед за прекратяване на правоотношението от 17.12.2019г., в каквато насока компетентността е само на административните съдилища.

Оспорването от страна на ДНСК /л.32 и сл. от делото/ от ответника по преписката- ДНСК, чрез представляващия ведомството- началника на ДНСК е насочено срещу частта на административния акт, в която е установено нарушение по чл.14, ал.1 от ЗЗДискр и в частта, в която е установена липсата на убедителни доказателства за спазване на принципа за еднакво възнаграждение или равностоен труд спрямо жалбоподателя инж.Т., по смисъла на чл.14 от закона за посочения период. Заявява се, че са спазени правилата за определяне на основните работни заплати в ДНСК. В тази връзка се оспорват констатациите на КЗД за наличие на дискриминационен признак „равен труд, равно заплащане“ по сравняване случаите на инж.А. С., инж.И. А. и инж.Д. Т. и се твърди, че другите са били по-натоварени от жалбоподателя, респективно са изпълнявали задачи с по-голяма сложност. Сочи се, че възложените им задължения и изпълнение на същите не са идентични, а това се потвърждава и от приложения към жалбата до съда индивидуален работен план, като инж.С. притежава и магистърска степен „строителство на сгради и съоръжения“ и професионална квалификация „строителен инженер-конструктор“, а висшето образование на инж.Т. е специалност „техническо машиностроене“.

Въз основа на установените по делото факти, съдът обоснова правните изводи, както следва:

Двете жалби са процесуално допустими и следва да бъде разгледана по същество. Всяка от тях е насочена срещу неблагоприятна за съответната страна част от решението на КЗД, поради което е налице правен интерес от оспорването, направено в законния срок.

В частта за наложената глоба оплаквания не са направени, нито е направено искане за отмяна на решението в КЗД досежно наложената глоба в размер на 250 лева, както и в частта за дадени препоръки на основание чл.47, т.6 от ЗЗДискр, т.е. седми и осми диспозитив на решението реално не са оспорени от ДНСК, която единствено е имала правен интерес от такова оспорване. Претендират се разности и от тази страна. /л.39 и сл./

По направените оплаквания на страните, в контекста на правомощията си по чл.168 от АПК, във връзка с чл.146 от АПК, съдът съобщи следното:

Актът е постановен от компетентен административен орган – Комисията за защита от дискриминация, като е спазена е изискуемата от закона писмена форма-решение. Последното е валиден административен акт, подписано е от всички петима членове на разширения състав, който е разгледал образуваната преписка № 12 от 2021г. и съдържа изискуемите от закона реквизити.

По отношение спазване на административнопроизводствените правила, нормите

на материалния закон и съблюдаване на неговите цели, съдът счита, че в хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на производствените правила, които да са основание за отмяна на акта в оспорените части. Актът е постановен в съответствие с нормите на материалния закон и неговите цели. Това е така, поради следното:

По отношение на първата жалба- подадена от Д. Т.:

Противно на изложеното от жалбоподателя Д. Т., в оспореното решение се съдържат ясни и конкретни мотиви относно липсата на дискриминация, както на основание чл.4, ал.2 от закона, така и по отношение хипотезата на чл.4, ал.3 от ЗЗДискр. Фактът, че в обстоятелствената част е обсъждана заповедта за прекратяване на служебното правоотношение от 17.12.2019г. не означава, че органът е излязъл от правомощията си като едва ли не е упражнил извън правомощията си контрол за законосъобразност на тази заповед и на обективизираното от нея основание по чл.106, ал.1, т.5 от ЗДСл относно прекратяване на сл.п-е при придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, респективно условията на КСО. Този коментиран административен акт, доколкото не се и твърди да е бил оспорен и отменен от компетентния за това административен съд, е придобил стабилитет, поради което е задължителен за всички субекти и държавни органи, включително и за съдилищата. Коментарът на прекратителната заповед не е направен извън правомощията на колективния административен орган, а именно по повод заявените от жалбоподателя обстоятелства за неравно третиране, като са преценени приобщените доказателства в пълнота и са съпоставени данните и за други служители, за които са представени материали в хода на административното производство, по отношение на които също е било прекратено сл.п-е считано от 02.01.2020г. или дни по-рано, на 27.12.2019г., като същите са заемали длъжности „старши инспектор“ или „главен инспектор“ в РДНСК-Б., РДНСК-В., РДНСК-Р., РДНСК-В. Т., РДНСК-П., изрично са обсъдени признаците на дискриминация по чл.4, ал.2 и по чл.4, ал.3, като мотивите на органа в тази връзка са изложени на стр.9 и стр.10 от оспореното решение на КЗД. Изрично е посочено, че прекратяването на правоотношението на жалбоподателя е настъпило едва 2 години и 6 месеца след придобитото право на това, а издаването на заповед за прекратяване на правоотношението не е обусловено от други условия, при отсъствието на които да се обоснове извод за дискриминиране. Този коментар не е направен поради излизане от рамките на правомощията, с които разполага сезираният орган, а при обсъждане на фактите и обстоятелствата, които следва да се вземат предвид, с оглед преценката дали спрямо него е осъществена дискриминация и обоснованият отговор

на административният орган в тази връзка е обективен, като съответства на приобщените доказателства. Липсват събрани доказателства, че съпоставимите лица са били третирани по-благоприятно по признаци „възраст“ и „лично положение“, за да се презюмира, че именно защитеният признак е причина за неравно третиране. Не е доказано наличието на причинна връзка между твърдения признак от страна на жалбоподателя Т. и твърдяното неблагоприятно третиране. Ако се приеме тезата на жалбоподателя Т. за неравно третиране, по повод прекратяване на неговото правоотношение преди това на останалите посочени от жалбоподателя служители, означава самата норма допускаща подобно действие да се приеме за дискриминационна при положение, че законодателят не поставя условия, които работодателят следва да изпълни, като например подбор кои лица имащи право на пенсиониране да остави на работа и на кои да прекрати правоотношението. В заключение, жалбата на Д. Т. е НЕОСНОВАТЕЛНА и следва да се отхвърли, тъй като в оспорените от него части решението е материално и процесуално законосъобразно.

По отношение жалбата на ДНСК:

В оспорените от тази страна части от решението на КЗД също се съдържат конкретни съображения защо е прието наличието на нарушение по чл.14 от ЗЗДискр, на стр.10 -13 от мотивите на решението, като конкретно е обоснован извод, че за времето от 01.01.2019г. до 02.01.2020г. е допуснато нарушение по чл.14, ал.1 относно дължимото равно възнаграждение, а изрично в тази връзка са коментирани събраните и представени от ответните страни доказателства. Действително, събраните в хода на административното производство доказателства не може да се приеме тезата на ответниците в хода на административното производство, поддържана и от жалбоподателя ДНСК пред съда, а именно, че посочените за сравнение служители са били по-натоварени и са изпълнявали задачи с по-голяма сложност от инж.Т., като липсват данни на какво основание, съобразно изискванията на Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация на служителите с еднаква длъжност „старши инспектор“ в РДНСК-П. има разлики в основното месечно възнаграждение на жалбоподателя и на посоченото в сравнителен план друго лице- А.С..

Страните са могли безпрепятствено и няколкократно, с оглед проведените няколко открити заседания посочени по-горе да ангажират необходимите доказателства в тази връзка, поради което комисията е направила необходимото в хода на процеса да се ангажират относимите към предмета на преписката материали, с оглед и на законосъобразно

разпределената доказателствена тежест, което ответниците не са сторили по отношение на коментираното възнаграждение на жалбоподателя Т. в описания едногодишен период преди прекратяване на сл.п-е. В тази връзка, изцяло в съответствие с нормите на закона и наличните доказателства органът е установил коментираното нарушение, респективно липсата на убедителни доказателства за спазване на принципа за еднакво възнаграждение за еднакъв или равностоен труд, т.е. констатациите относими към първия и четвъртия диспозитив на решението. Съблюдавани са процесуалните права на участниците в производството, като са им давани ясни и точни указания относно фактите, за чието установяване носят доказателствена тежест. Страните са надлежно призовавани за участие в откритите заседания, предоставяна им е възможност на ангажират доказателства и да изразяват становища по представени материали от другите страни, с което е осигурено равна и обективна възможност за защита на своята позиция.

Следва да се отбележи, че ангажираните от ответника по преписката ДНСК /жалбоподател по съдебното дело/ материали към жалбата досежно наличието на индивидуален работен план на жалбоподателя Т., респективно на приетата като случай за сравнение- А.С. и съдържащите се в тях данни не могат да оборят констатациите на административния орган изложени по-горе относно липсата на убедителни доказателства за еднакво третиране по отношение определянето на заплатите, доколкото самото определяне на възнаграждението е неясно, а сами по себе си обективирания от тези формуляри факти не биха могли да опровергават извода за осъществено нарушение по чл.14, ал.1 от ЗЗДискр, установено от КЗД. Противното означава да се извеждат по тълкувателен път предполагаемите мотиви на органа да определи по-високо възнаграждение на един служител, в сравнение със заплатата определена на друг служител на съответната длъжност, което би било недопустимо.

Ето защо, втората жалба /подадена от ответника по преписката ДНСК/ също е НЕОСНОВАТЕЛНА и следва да се отхвърли, като постановеният административен акт и в оспорените от тази страна части е законосъобразен.

Както вече бе посочено, частите от решението, с които са наложени глоба и са дадени препоръки, не са оспорени и във втората жалба не се съдържат оплаквания по тях, нито са направени искания за отмяна на решението в тези две части видно от уводната част на жалбата, където изрично са посочени в кои части решението се обжалва, а така също и от петитума, съдържащ исканията, в които отново няма искане за отмяна на решението по отношение на седмия и осмия негов диспозитив

/наложената глоба и дадени препоръки/, поради което съдът не е сезиран с жалба, респективно искане за отмяна на тези части на решението, респективно не може да ги обсъжда.

Обобщено, двете жалби са НЕОСНОВАТЕЛНИ и следва да се отхвърлят, а при това положение на жалбоподателите не се дължи присъждане на разноски, респективно исканията им за присъждане на такива от страна и на двамата жалбоподатели следва да се оставят без уважение.

Дължими са разноски само на ответника, за което е направено изрично и своевременно искане в писмени бележки, постъпили на 31.10.2023г. по делото /л.148-149 от делото/, изготвени от упълномощен юрисконсулт, а предвид факта, че пълномощникът на ответната страна не се явява в откритите заседания по делото, присъденото възнаграждение следва да бъде в минималния възможен размер по чл.24 от НЗПП, т.е. в размер на 100 лева. Тази сума следва да бъде присъдена поравно в тежест на двамата жалбоподатели, с оглед равенството на страните в процеса и еднаквото им третиране и от страна на съда или с други думи всеки от двамата жалбоподатели следва да бъде осъден да заплати на КЗД сумата от 50 лева, разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 172, ал. 2, вр. с ал.1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата от Д. З. Т., с адрес: [населено място], [улица], обл.П. против Решение № 264 от 13.07.2023г. по преписка № 12 от 2021г. по описа на КЗД, Петчленен разширен състав, в оспорените от него части на решението, като НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОТХВЪРЛЯ жалбата от ДНСК, чрез нейния законен представител-началника на ДНСК, против Решение № 264 от 13.07.2023г. по преписка № 12 от 2021г. по описа на КЗД, Петчленен разширен състав, в оспорените от тази страна части на решението, като НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на жалбоподателя Д. З. Т., с адрес: [населено място], [улица], обл.П. за присъждане на разноски по делото, като НЕОСНОВАТЕЛНО.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на жалбоподателя ДНСК, чрез нейния законен представител- началника на ДНСК, за присъждане на разноски по делото, като НЕОСНОВАТЕЛНО.

ОСЪЖДА Д. З. Т., с адрес: [населено място], [улица], обл.П. да заплати на Комисията за защита от дискриминация сумата от 50 /петдесет/ лева разноски, за юрисконсултско възнаграждение за

представителство на ответника пред АССГ.

ОСЪЖДА Дирекцията за национален строителен контрол /ДНСК/, представлявана от началника на ДНСК, да заплати на Комисията за защита от дискриминация сумата от 50 /петдесет/ лева разноски-юрисконсултско възнаграждение за представителство на ответника пред АССГ.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в 14-дневен срок от връчването пред ВАС.

СЪДИЯ: